

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

JOSS WOOD

Ar tai baigsis vestuvėmis?

2019 balandis—birželis

MILIJONIERIAI BALANTAINAI

Joss Wood
(Džos Vud)

**AR TAI
BAIGSIS
VESTUVĖMIS?**

Keturių knygų serija
„Miljonieriai Balantainai“
Antra knyga

Versta iš Joss Wood,
Reunited...and Pregnant, 2017
© Joss Wood, 2017

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Jurgita Saulytė, vertimas iš anglų kalbos, 2019

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0484-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

Prologas

Beketas Balantainas sėdėjo Bankoko tarptautiniame oro uoste užsikėlęs batuotas kojas ant kuprinės, žiūrėjo į Sedžę ir šypsojosi. Merginos akys buvo užmerktos, lūpos krutėjo jai tyliai pritariant kūriniui, kurio klausėsi per vakar Pantip Plazoje nusipirktas naujas ausines.

Šviesiai žalia juostelė neleido ilgiems tamsiai rudiems plaukams kristi ant veido ir išryškino šaltų akių žalumą. Susikėlusi kojas ant kėdės, su džinsiniais šortais, baltais berankoviais marškinėliais ir apyrankėmis su karoliukais ji atrodė tokia, kokia iš tiesų buvo – patraukli žygeivė, keliaujanti po pasaulį.

Besišypsanti puse lūpų, su koketiška duobute skruoste, ji bet ką priverstų pavydėti jai laisvės ir laukiančio naujo nuotykiu.

Ji jauna, nuostabi ir linkusi rizikuoti, ir, kaip pats Bekas buvo įsitikinęs, niekas nė neįtartų, kad jaučiasi visiškai apgailėtina.

Tik ne su tokiu vyru prie šono. Jo supratimu, jiedu buvo visiškai normali pora, susipažinę per studentų vakarėlį Niujorke ir mėnesį draugavę kartu pabėgo į Pietryčių Aziją. Praktiškai, kadangi jo kelionė buvo planuota, pa-

bėgo tik ji, nusprendusi praleisti ilgas vasaros atostogas po pirmojo kurso keliaudama su juo.

Senamadiški, konservatyvūs ir dievobaimingi jos tėvai vos neišsikraustė iš proto.

Bekas žvilgtelėjo į telefoną rankoje ir pagalvojo, kažin, kiek laiškų ir balso pranešimų jie paliko, melddami dukrą grįžti namo. Kiek ašarų ji pralies šį kartą? Kiek laiko reikės, kol išsikapstys iš panikos, į kurią puolė prislėgta jų kaltinimų?

Beketo manymu, tėvai kankino dukrą psichologiškai ir be atvangos spaudė. Ji leidžia savo gyvenimą vėjais; ji negerbia tėvų; gyvena su juo nuodėmėje...

Jos tėvas kenčia nuo opos, motina serga depresija. Kaip jai mėgautis šia kelione, kai jiedu taip vargsta? Jie jos ilgisi ir nuolat dėl jos nerimauja: o kas, jeigu ją pagrobs ir parduos į sekso vergiją? Jie girdėjo, kad Tailande sprogo bomba – o kas, jeigu sprogimo banga kliudys ir ją?

Beketas sakė jai nekreipti į juos dėmesio, pasiskambinti vos kartą per savaitę, bet Sedžė nepajėgė atsiriboti. Tėvų žaidimai pavertė ją prieštaringų jausmų rezginiu. Sedžė troško būti su juo, bet kaltė nuvylius tėvus graužė ją

iš vidaus.

Beketas žinojo, kad ji jaučiasi įstrigusi tarp tėvų ir jo. Jis laikė jos tėvus siaurai mąstančiais, o jie jį esant išpaikintą turtingų tėvų vaiką, velnio sėklą, nes jis išviliojo jų nekaltą dukrelę į užjūrius, turėdamas vienintelį tikslą ją sužlugdyti.

Jeigu būtų galima taip vadinti jos kūno dievinimą kiekviena pasitaikančia proga...

Bekas pajuto, kad kelnėse kai kas vyksta, ir užvertęs galvą įsispoksojo į lubas. Jis nė nebandė neigti, kad negali pasisotinti Sedže. Jam dvidešimt treji, yra turėjęs kitų meilužių, todėl niekaip nesuvokė, kodėl mylėjimasis su ja, buvimas su ja veikė jį kaip narkotikas.

Jeigu tikėtų jausmais, galėtų manyti esąs įsimylėjęs. Bet kadangi netikėjo, neleido sau tuo tikėti, pasielgė kaip visada – nuginė tas nepatogias mintis šalin.

Sedžei būtų buvę lengviau susitaikyti su tėvų nepalankiu vertinimu, jeigu jai būtų nuoširdžiai patikę keliauti ir patirti kultūrų, į kurias jie paniro, skirtumus. Tačiau iki tol globota ir saugota, ji apsiplė ašaromis išvydusi Indijos skurdą ir lūšnynus, jautėsi sukrėsta, matydamą prekybą seksu Pukete. Minios žmonių, gar-

sai ir keisti patiekalai išmušė ją iš vėžių, negirdėdama anglų kalbos ji prarado orientaciją. Beketas negalėjo jos kaltinti nesistengus; mergina nezirzė, bet ir nesimėgavo potyriais. Tai, kad kišenvagiai ištraukė jos piniginę, graibstė jos užpakaliuką ir teko praleisti keturias dienas nešvariame tualete apsikabinus klozetą, irgi nepadėjo.

Jis tikėjosi, kad ji džiaugsis skaidria jūra ir balto smėlio paplūdimiais Pi Pi saloje, iš kurios jiedu kaip tik ir grįžo. Tačiau Sedžė jautėsi klaikiai nelaiminga. O jei Sedžė buvo nelaiminga, taip pat jautėsi ir jis. Beketas manė, kad jų begalinis troškimas būti kartu nugalės viską.

Bet jis smarkiai klydo.

Turint kone juokingai aukštą intelekto koeficientą, klysti jam tiesiog neįmanoma.

Viešpatie, tos paskutinės dvi savaitės drauge bus kankynė. Kaskart pagalvojus, kad jai teks išvykti, jam stodavo skrandis ir užspausdavo plaučius. Jie turėjo planą, priminė jis sau, sutarė kartu būti tris mėnesius, o tada ji grįš į koledžą, o jis tęs keliones.

Tačiau po dviejų su puse mėnesio Beketas žinojo nebegalįs vertinti šios merginos ir savo

jausmų jai nerimtai. Dėl šio suvokimo jautėsi taip, tarytum žemė slystų iš po kojų. Nors mažosios smegenėlės jau dabar gedėjo dėl būsimos išsiskyrimo, didžiosios tvirtino, kad šioks toks atitolimas išeitų jiedviem į naudą. Jam reikėjo gero atstumo ir ilgesnio laiko skyrium, nes Bekas pradėjo įtarti, kad ji gali tapti jo širdies plakimu, jo oru, priežastimi, dėl kurios rytą pateka saulė.

Turi ją paleisti, nes jei nebus atsargus, gali pamilti ją ta ugninga, nepaprasta, kartą gyvenime pasitaikančia meile. Meile, dėl kurios reikia rimtai rizikuoti, beprotiškai pasitikėti. Jautėsi sutrikęs, nesaugus ir pernelyg pažeidžiamas – visų šių jausmų stengėsi išvengti nuo aštuonerių. Meilė reiškia skausmą, o jis pernelyg gudrus, kad stumtų save į pavojų.

Meilė reiškia netekti savitvardos.

Bet taip pat sakoma, kad meilė daro žmogų laimingą ir padeda pajusti pilnatvę. Jis nenuspėtinė būti laimingas ir niekada nepajus pilnatvės. Kaip galėtų – juk per jį tėvų ir negimusio broliuko ar sesutės palaikai buvo išbarstyti ant kalno Vermonte.

Bekas pajuto telefono vibravimą užpakalinėje kišenėje ir jį išsitraukė. Pamatęs vardą ekrane šyptelėjo. Jis turėjo du vyresnius brolius –

įvaikintą Linką ir tikrą brolių Džagerį, ir abu juos mylėjo vienodai.

Tačiau lygiai taip pat vienodai jiedu jį erzino įsitikinimu, kad mažėliu reikia rūpintis. Tai, kad jis užaugo aukštesnis ir stambesnis už juodu abu, netrukdė broliams šokinėti aplink Beketą ir jaunesnę sesutę Seidžę.

Šįkart skambino Džageris.

- Kas naujo, Džėjau? - atsiliepęs pasidomėjo jis.

- Tiesiog tikrinu, kaip laikaisi. Nepapuolei į kokią bėdą?

Bekas užvertė akis. Jis ne toks kvailas, jis apskritai nėra kvailas.

- Tiesą sakant, kaip tik ruošiausi tau skambinti. Tupime Tailando kalėjime. Vežėmės kokaino, ir jie jį surado.

Stojo ilga tyla, tada Džageris piktai nusikeikė.

- Bekai, visai nejuokinga.

Bekas išsišiepė.

- O man pasirodė, kad juokinga.

- Tu tooks asilas!

Bekas patapšnojo Sedžei per kelį ir parodė į kuprinę, be žodžių prašydamas prižiūrėti jo daiktus. Ji linktelėjo, jis atsistojo ir nuėjęs prie

lango pažvelgė į judrią degutbetonių dangtą gatvę.

- Kur jūs? Bankoke? - paklausė Džageris. - Vis tiek skrisit į Vietnamą?

- Taip buvo planuota, o ką?

- Poryt ir pats ten skrendu. Gavau žinių apie naują kasyklą Jen Bajaus kaimelyje, kur randama labai aukštos kokybės rubinų. Gal nori vykti kartu ir pažiūrėti, ką pasisektų nupirkti?

Nuo minties apie brangakmenių medžioklę kartu su broliu, siekiant patenkinti turtingų ir reiklių Balantainų klientų poreikius, Bekas pajuto užplūstant jaudulį, adrenalino pliūpsnį.

- Po perkūnais, taip!

Tada jis prisiminė, kad keliauja ne vienas.

- Ar galiu pasiimti Sedžę?

- Kraštas nekoks, Bekai. Aš merginos nei-mčiau, - atsakė Džageris. - Nejaugi nepabus viena Hanojuje porą dienų?

Bekas pasitrynė ranka sprandą. Žygeiviai, su kuriais jie susipažino Pi Pi, irgi traukė į Hanojų, ir visi ketino apsistoti tame pačiame viešbutuke. Galbūt jie, o ypač naujoji bičiulė Eimė, galėtų keletą dienų pasirūpinti Sedže. Bekas įsitikinęs, kad su Sedže viskas bus gerai.

O paskui mintyse plačiame ekrane iššoko

nepritariantys Sedžės tėvų veidai, ir Bekas iškart pasijuto kaltas. Jis, o ne Eimė atsako už Sedžę.

- Leisk pamąstyti, - pasakė jis Džageriui, nors jau žinojo negalėsiąs palikti Sedžės Hanojuje vienos.

- Nesuk galvos, - atsakė šis. - Džiaugiuosi, kad keliavimas tau pritiko. Konoras nerimavo, bet aš žinojau, kad tavyje snaudžia rizikuoti linkusi mūsų tėvų dvasia, nors ir giliai paslėpta.

- Neturiu iš ko rinktis, Džageri. Konoras su Linku iškėlė man ultimatumą, o tu, galiu pridurti, juos palaikei.

Taip, jam patiko keliauti, bet Bekas vis dar niršo, kad dėdė su broliais neleido jam pradėti dirbti Balantainų versle, kol po studijų nepadarė metų ar dvejų pertraukos.

- Juk žinai kodėl, Bekai, - giliu susirūpinusiu balsu pratarė Džageris. - Nuo pat vaikystės sukaisi kaip vilkelis. Mokyklą baigėi anksti, nes esi labai protingas, bet užvis labiau dėl to, kad dirbai savęs negailėdamas. Patekdavai į šalies plaukimo čempionatus todėl, kad kiekvieną laisvą akimirką, kai nesimokydavai, mirkdavai baseine. Kai nustojai dalyvauti var-

Žybose, dėkojome Dievui, nes galvojome, kad pagaliau pradėsi gyventi. Vaikščioti į pasimatymus su merginomis, linksmintis, gal ir kokios košės prisivirsi. Bet tik ne tu! Iškart įstojai į koledžą, per rekordinį laiką gavai magistro laipsnį. Tau dvidešimt treji, o pastaruosius dešimt metų arei kaip juodas jautis. Jei dabar pradėtum dirbti, darytum lygiai tą patį. Todėl mums neįdomu, jei tu ateinančius aštuonis mėnesius tiesiog sėdėsi paplūdimyje arba įstosi į ašramą, tačiau į darbą tu tikrai neisi.

Bekas nykščiu ir smiliumi suspaudė nosies nugarėlę. Buvo girdėjęs šitą pamokslą šimtą kartų.

- Ir apskritai, šis pokalbis neturi prasmės, nes visi žinome, kad tau patinka keliauti.

Patinka. Bekui patiko laisvės pojūtis ir anonimiškumas. Keliaudamas jis buvo tiesiog Bekas, be pavardės. Pirmą kartą per penkiolika metų jautėsi šiek tiek laisvas, truputį apsiraminęs ir gerokai atsipalaidavęs.

- Ar manai, kad prisirišti prie Sedžės keliaujant buvo gera mintis? - paklausė Džageris.

- Apie ką čia šneki?

Bekas žvilgtelėjo į Sedžę, kuri sutiko jo žvilgsnį ir nusišypsojo - tarytum saulė būtų

švystelėjusi. Nuo tos šypsenos jo širdis visada imdavo plakti smarkiau.

- Remiantis jos pranešimais socialinėje žiniasklaidoje, ji ruošiasi mesti mokslus ir kitus metus keliauti su tavimi.

Kas per velniava?..

- Ji tikrai tęs studijas, - išgergždė Bekas užspausta gerkle.

- Mmm... Anot Sedžės, kuri seka judu abu socialinėje žiniasklaidoje, - ne. Mergaitiškos šnekos... kažkas apie tai, kad myli tave taip stipriai, jog keliaus toliau kartu.

Beko smilkiniu ir per tirštus barzdos šerius nuriedėjo stambus prakaito lašas. Ausyse garsiai suskambo pavojaus varpai, o skrandį apėmė toks jausmas, tarytum būtų važinėjęs mirtiniais amerikietiškaisiais kalneliais.

Šitaip nebuvo tartasi. Jiems reikia laikytis plano.

- Šito nebus, - nors ir supanikavęs, Bekas išspaudė žodžius.

- Klausyk, - nekantriai prabilo Džageris, - turi svarbesnių darbų nei taukšti apie tavo meilės reikalus. Tiesiog pranešk, ką nuspręsi dėl rubinų medžioklės Jen Bajuje.

Telefone Bekas atsidarė Sedžės paskyrą so-

cialinėje žiniasklaidoje, ir, žinoma, ji buvo kažką parašiusi apie tai, kad į koledžą nebegriš ir tęs kelionę su juo.

Bekas įsikišo telefoną kišenėn ir suspaudė ranktūrį, kuris skyrė jį nuo visą sieną užimančio lango. Nuleidęs galvą įsispoksojo į purvinus savo batus. Karšta baimė it rūgštis degančiu lanku apjuosė širdį, sukilo gerkle ir karčia tulžimi užliejo burną.

Tai turėjo būti trijų mėnesių romanas. Jausmai neturėjo įsiplieksi taip stipriai, taip greitai. Jis tikėjosi, kad ji iškeliaus namo, atgal į koledžą. Jos išvykimas ir buvo jo apsauginis tinklas, neleidęs jam jos iki galo įsimylėti. Jei ji liks kartu, Bekas abejojo pajėgsięs jai atsispirti, o tada atsidurs sudėtingoje padėtyje.

Jis dar nepasirengęs ten eiti. Jeigu jis pamils ją ir jos neteks...

Po perkūnais, ne. To nebus.

Kodėl ji nepasitarė su juo prieš imdama pliaukšti apie savo ketinimus internete? Bekas žinojo, kad, pasirinkdama jį, o ne tėvus, Sedžė bando šį tą pasakyti, bet, po paraliais, ji šiuo traukiniu važiuoja ne viena. Jis irgi turi teisę spręsti, ar nori toliau su ja keliauti....